

1. Горе законодавцям несправедливим, та писарям, які пишуть на лихо,
2. щоб від правосуддя усунути бідних, і щоб відняти права від убогих народу Мого, щоб стали вдовиці здобичею їм, і пограбувати сиріт...
3. А що ви чинитимете в день навіщення, і наглої згуби, що прийде здалека, до кого втечете за поміччю, і де позоставите славу свою?
4. Нічого не лишиться тільки зігнутися між полоненими, і попадати між позабиваними... При цьому всьому не відвернувсь Його гнів, і витягнена ще рука Його!...
5. Біда асирійцеві, жезлові гніву Мого, а кий у руках його це пересердя Мое!
6. На люд нечестивий пошлю Я його, про народ Мого гніву йому накажу, щоб набрати здобичі й вчинити грабунок, і щоб потоптати його, як болото на вулицях.
7. Та не так він собі розуміє, а серце його не так мислить, бо в серці його щоб немало народів понищити та погубити!
8. Бо говорить: Хіба мої провідники разом усі не царі?
9. Чи ж Кално не такий, як Кархеміш? Чи ж Хамат не такий, як Арпад? Хіба ж не така Самарія, як Дамаск?
10. Тому що рука моя царства божків досягла, а в них більші боввани, як в Єрусалимі та в Самарії,

11. то хіба не зроблю я так само для Єрусалиму й бовванів його, як зробив я був для Самарії й божків її?

12. І станеться, як доконає весь чин Свій Господь на Сіонській горі та в Єрусалимі, то скаже: Навіщу я плоди гордовитости серця царя асирійського та пишноту чванливих очей його!

13. Бо він каже: Вчинив я це міццю своєї руки й своїм розумом, я бо розумний, і відмінюю границі народів, а їхній маєток грабую, й як сильний, скидаю пануючих!

14. І досягла, мов кубло те, багатства народів рука моя, й як збирають покинені яйця, я всю землю зібрав, і ніхто не порушив крилом, і дзюбка не відкрив, і не зацвірінькав...

15. Чи буде сокира пишатися понад свого рубача? Чи понад свого пилювальника буде гордитися пилка? Ніби жезло повищує тих, хто його підіймає, ніби підносить кий того, хто не є дерево!

16. Зате Господь, Бог Саваот пошле сухорлявість на ситих його, і під його славою полум'я буде палати, немов би пожар!

17. І Світло Ізраїля стане огнем, а Святий його полум'ям, і запалить воно, й пожере його терня й будяччя його в один день!

18. І славу лісу його й його саду вигубить Він від душі й аж до тіла, і буде, що знидіє він, мов той хворий,

19. і буде останок дерев його лісу такий нечисленний, що й хлопець їх спише!

20. І станеться в день той, останок Ізраїля і врятовані дому Якова не будуть вже більш опиратись на того, хто б'є їх, й обіпруться у правді на Господа, Святого Ізраїлевого.

21. Рештки навернуться, рештки Якова, до Сильного Бога.

22. Бо коли б був народ твій, Ізраїль, як морський пісок, тільки рештки із нього навернуться! Загибіль призначена є, щоб виповнилась справедливість,

23. бо виконає Господь, Бог Саваот постановлену згубу посеред всієї землі.

24. Тому так промовляє Господь, Бог Саваот: Мій народе, мешканче Сіону, не бійсь асирійця! Він палицею тебе вдарить, і кия свого підійме на тебе, як колись на дорозі єгипетській.

25. Бо мало ще, трохи побуде, та й скінчиться лють, і звернеться гнів Мій на знищення їх!

26. І збудить на нього бича Господь Саваот, як уразив був Він Мадіяма при скелі Орев, і кий Його буде на морі, і його Він простягне, як колись на Єгипет!

27. І станеться в день той, з твого рамена тягар його здійметься, а з-над шиї твоєї ярмо його, і через ситість ярмо буде знищене!

28. Він прийде навпроти Айяту, перейде в Мігрон, свої речі складе до Міхмашу.

29. Перейдуть провалля, Гева ночліг нам, затремтіла Рама, утекла Саулова Гів'а.

30. Заголоси ти, о дочко Галліму, послухай, Лаїше, о бідний Анатоте!

31. Мадмена розбіглась, мешканці Гевіму втікають...

32. Ще сьогодні зостанеться він у Нові; своєю рукою грозить горі дочки Сіону, пагірку Єрусалиму.

33. Ось Господь, Бог Саваот відтинає галузки застрашальною силою, і найвищі поставою будуть постинані, а високі будуть понижені.

34. І буде обтята навколо залізом гущавина лісу, і Ліван упаде від Могутнього!